

НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ БАЗИ УСТАНОВ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ

***РУДКЕВИЧ І.В., К. ФІЛОЛОГ.Н., ДОЦЕНТ, ДОКТОРАНТ,
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ***

Місію економічної системи установ соціального захисту населення є підвищення дієвості та економічної ефективності соціального обслуговування незахищених верств населення й осіб з обмеженням життєдіяльності за рахунок посилення центральних і регіональних соціальних служб в Україні, надання їм всебічної підтримки. Визначення місії економічної системи установ соціального захисту населення конкретно вказує на: споживачів соціальних послуг; мету функціонування, зростання і розвитку установ; очікувану соціально-економічну результативність їх діяльності.

Ціллю системи установ соціального захисту населення в умовах макроекономічної нестабільності стає розробка та апробація інноваційних моделей надання соціальних послуг.

Відними елементами структури економічної бази установ соціального захисту населення є її економічні ресурси, в яких ключову позицію займають фінансові ресурси. Економічні ресурси це: фінансові ресурси; демографічні ресурси (визначають кількісний показник чисельності населення, що потребує соціальних послуг з боку установ соціального захисту); кадрові ресурси (визначають кількісний показник працівників установ соціального захисту населення, їх кваліфікацію); ресурси капіталу (визначають кількісний показник капітальних витрат – довгострокові внески, тобто капітальні вкладення до основних фондів (будівлі, споруди, устаткування), що належать установам соціального захисту населення, а також створення державних запасів і резервів та придбання землі); матеріальні ресурси (визначають кількісний показник поточних витрат відповідно статтями бюджетної класифікації України); інформаційні ресурси (визначають попит і пропозицію на ринку соціальних послуг); ресурси управління (сприяють ухваленню соціально-результативних управлінських рішень щодо надання соціальної, медичної та професійної реабілітації, коректуванню діяльності установ соціального захисту населення, підвищенню якості індивідуальних послуг).

В системі центральних органів виконавчої влади із забезпечення

реалізації державної соціальної політики головним органом є Міністерство праці та соціальної політики (далі – Мінпраці), яке було створено 2 листопада 2006 року. Основними завданнями Мінпраці є забезпечення: реалізації державної політики у сфері зайнятості та трудової міграції; соціального захисту населення; соціального страхування; соціально-трудових відносин та здійснення нагляду за додержанням законодавства про працю; нормування та стимулювання праці; умов праці, пенсійного забезпечення тощо. До структури органів та установ в складі Мінпраці відносяться: Державний департамент нагляду за додержанням законодавства про працю „Держнаглядпраці”, Державна служба зайнятості, Структурний Підрозділ з питань Дитячої праці (СППДП) та сфера його повноважень, Державний комплекс ранньої соціальної реабілітації дітей-інвалідів, Центр дитячої ортопедії та реабілітації, Промислове об'єднання „Укрпротез”, Фонд соціального захисту інвалідів, Пенсійний Фонд України, Всеукраїнський центр професійної реабілітації інвалідів та регіональні управління праці та соціальної політики.

За останні роки в системі соціального обслуговування населення України відбулися суттєві позитивні зміни як на законодавчому, так й на практичному рівнях. Прийнято Закон „Про соціальні послуги”, розширюється коло недержавних організацій, що оказують якісні соціальні послуги. Донедавна в Україні виділення фінансових ресурсів на соціально-економічні проблеми проводилося за залишковим принципом, оскільки дані проблеми вважалися другорядними в порівнянні з матеріальним виробництвом, при цьому соціальні послуги надавалися населенню безкоштовно за рахунок фондів суспільного споживання, джерелом яких був державний бюджет.

З розвитком ринкових відносин фінансові ресурси перетворюються в багатоканальні і багаторівневі джерела фінансування установ соціального захисту населення, слідством чого стає ускладнення економічної бази установ соціального захисту населення. Все це потребує посилення ролі державного регулювання розвитку економічної бази установ соціального захисту населення.

Багаторівневими джерелами фінансування установ соціального захисту населення виступають грошові кошти бюджетів трьох рівнів: державного, регіонального та місцевого самоврядування. Правові засади бюджетної системи закріплює Конституція України, виданий на її основі Бюджетний Кодекс України та інші законодавчі акти. Бюджетна система України становить врегульовану нормами права

сукупність державного та місцевих бюджетів, що побудована з урахуванням економічних відносин, державного й адміністративно-територіального устрою. Організація бюджетної системи України ґрунтується на принципах єдності, збалансованості, незалежності і самостійності місцевих бюджетів, повноти, обґрунтованості, ефективності, субсидіарності, цільового використання бюджетних коштів, справедливості й неупередженості, відповідальності, публічності та прозорості.

Єдність бюджетної системи забезпечується єдиною правовою базою, використанням єдиної бюджетної класифікації і єдиних форм бюджетної документації. Принцип повноти припускає, що в кожній ланці бюджетної системи має місце віддзеркалення доходів і витрат в їх повному обсязі. З принципами повноти і збалансованості пов'язаний принцип обґрунтованості бюджетної системи, за яким бюджет має формуватися на реалістичних макропоказниках економічного та соціального розвитку держави та розрахунках надходжень до бюджету і витрат бюджету. Публічність і прозорість означає необхідність публікації затверджених бюджетів і звітів про їх виконання для широкої громадськості. Принцип самостійності бюджетної системи ґрунтується на нормах Конституції України - самостійність різних рівнів бюджетної системи припускає наявність власних джерел доходів у кожного з рівнів системи і право самостійно визначати напрям та обсяги витрат відповідно до закріплених повноважень. Суть принципу збалансованості бюджетної системи полягає в тому, що повноваження на здійснення витрат бюджету повинні відповідати обсягові надходжень до бюджету на відповідний період (плановані на майбутній бюджетний період видатки бюджету мають бути підтверджені реальними доходами).

ОСНОВНІ ЕТАПИ ІНТЕГРАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ НА ОСНОВІ ЗЛИТТЯ ТА ПОГЛИНАННЯ

***СКОПЕНКО Н.С., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ***

Інтеграція компаній є характерною рисою розвитку світової економіки та важливим елементом сучасних бізнес-стратегій. Підхід до інтеграції компаній повинен бути комплексною системою, що ілюструє та чітко регламентує весь процес інтеграції, починаючи від